Víctimes del canvi climatic, Víctimes del sistema

Segons conclou el 'Global Climate Risk Index 2021' que l'ONG Germanwatch presentava aquest gener, poques hores abans de l'inici de la Cimera Global d'Adaptació al Canvi Climàtic, que un total de 475.000 persones van morir arreu del món entre els anys 2000 i 2019 a conseqüència directa d'11.000 fenòmens meteorològics extrems, com inundacions, onades de calor i, sobretot, per tempestes i ciclons tropicals.

El diumenge, 7 de febrer de 2021, a l'Índia, a l'estat d'Uttarakhand, una glacera al vessant sud de l'Himàlaia que durant segles havia desguassat a la vall del Dhauli Ganga, cedeix i es trenca, provocant una gegantina avinguda d'aigua, gel i fang. L'onada generada destrueix una presa hidroelèctrica i enterra centenars de treballadors sota les runes, o els arrossega riu avall enmig del caos destructiu que l'avinguda causa, a pobles, boscos, carreteres...

Són més de 200 morts i incomptables víctimes, homes, dones, nens que han patit les conseqüències del desglaç persistent i constant produït per l'escalfament global. Les víctimes associades a fenòmens climatològics extrems, així com els fets succeïts a l'Índia, són l'exemple de la nocivitat de les pràctiques del capitalisme desfermat segons les quals, els diners importen més que la vida i / o el planeta i com aquestes, es multiplicaran per 10, si les nacions industrialitzades i els caps de les multinacionals mantenen com a únic horitzó la corba exponencial dels seus beneficis.

La cimera del Clima a l'ONU, el setembre de 2019, vaticinava que, la primera meitat del 2020 seria clau per capgirar el model d'emissions. Per tant, havent superat aquest any sense canvis significatius, hem de preocupar-nos, i molt, perquè sembla que les cimeres, més enllà de fer retrats que a tots ens haurien de causar por, no aconsegueixen una conscienciació real generalitzada, en un context on s'imposa sempre la visió de normalitat i ordre en nom de l'estabilitat i els mercats. De mentre la cursa per obtenir beneficis està assolant encara més el planeta i els seus habitants.

Cal interioritzar aquests coneixements, cal transmetre'ls, cal que siguin també protagonistes a les nostres aules per poder transformar la nostra societat. Cal que assumim també que, com es conclou a la cimera d'aquest passat gener, les ciutats són claus per accelerar l'acció d'adaptació en l'àmbit mundial, ja que el 2050, el 70% de la població mundial viurà a les zones urbanes. Per tant, i en clau santcugatenca i també de Valldoreix, veig necessària una revisió continuada en la diagnosi i compromisos adoptats al recentment aprovat Pla d'Acció contra l'Emergència Climàtica i garantir que els seus mecanismes de participació restin oberts.

Sense voler ser mal averany, penso que s'acosten temps foscos, on l'esgotament dels hidrocarburs i el col·lapse d'una economia derivada dels combustibles fòssils més els efectes del canvi climàtic, ens poden dur a una societat en crisi, que pot degenerar en un darwinisme social, que ja és present tenint en compte el poc que ens afecten les morts llunyanes, però en aquest cas, sense complexos i dins de nous eco feixismes. Alternatives? Actuar en tot el que sigui possible dins l'àmbit local i conurbacions urbanes i gestionar un decreixement sostingut a partir de sistemes de radicalitat democràtica, mentre fiscalitzem a governs i multinacionals. I no oblidar mai que les lluites socials i les lluites mediambientals han d'anar més que mai de la mà, al servei de l'emancipació humana i del respecte al planeta.

FERRAN MARGINEDA és vocal de la CUP a l'EMD de Valldoreix

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/153121.html

Copyright 2024 Cugat.cat